

18. Πέρσες και Άβαροι συμμαχούν εναντίον του Βυζαντίου

Τον 7^ο αιώνα αυτοκράτορας έγινε ο **Ηράκλειος**.

Βρήκε την αυτοκρατορία σε άσχημη κατάσταση. Ο στρατός ήταν διαλυμένος και δεν υπήρχαν καθόλου χρήματα για να ξαναφτιαχτεί.

Ταυτόχρονα οι **Πέρσες και οι Άβαροι** απειλούσαν πάλι την αυτοκρατορία.

Τη λύση την έδωσε ο **Πατριάρχης Σέργιος**. Έδωσε στον αυτοκράτορα χρήματα και ό,τι χρυσό είχε η εκκλησία (καντήλια και άλλα σκεύη).

Έτσι ο Ηράκλειος κατόρθωσε να οργανώσει στρατό και να επισκευάσει τα τείχη. Έδωσε, επίσης, στους κατοίκους των συνόρων της αυτοκρατορίας χωράφια δωρεάν, με την υποχρέωση να φυλάνε τα σύνορα. Τέλος έκανε συμφωνία ειρήνης με τους Αβάρους.

Πιο ήρεμος τώρα στράφηκε εναντίον των Περσών, οι οποίοι με βασιλιά τον **Χοσρόη** είχαν πάρει τον **Τίμιο Σταυρό**.

Ο Ηράκλειος κινήθηκε ο ίδιος δύο φορές εναντίον των Περσών. Στη δεύτερη εκστρατεία οι Πέρσες τον αιφνιδίασαν. Ενώ αυτός βρισκόταν στο κράτος τους αυτοί κινήθηκαν γρήγορα και επιτέθηκαν μαζί με τους Αβάρους εναντίον της Κωνσταντινούπολης.

Εκεί υπήρχε πολύ λίγος στρατός με επικεφαλής τον **Πρωθυπουργό Βώνο** και τον Πατριάρχη Σέργιο. Ο αυτοκράτορας με το στρατό ήταν μακριά και δύσκολα μπορούσε να γυρίσει πίσω.

Άβαροι και Πέρσες ζήτησαν από τους Βυζαντινούς να παραδοθούν και εκείνοι αρνήθηκαν. Πολέμησαν γενναία και κατάφεραν να βυθίσουν τα καράβια των εχθρών.

Η πόλη σώθηκε και οι κάτοικοι πίστεψαν πως τους βοήθησε η Παναγία. Γι' αυτό το λόγο όρθιοι όλη τη νύχτα στο ναό της Αγίας Σοφίας έψαλαν τον **Ακάθιστο Ύμνο**.

Ο αυτοκράτορας μαθαίνοντας τα νέα, πήρε περισσότερο θάρρος και νίκησε τους Πέρσες. Ελευθέρωσε τις περιοχές και ξαναπήρε τον Τίμιο Σταυρό.